

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 14. 12. 2009.....
a vykonateľnosť dňa 29. 12. 2009.....
Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 18. 01. 2010.....

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci navrhovateľky: **MARKÍZA – SLOVAKIA, s.r.o.**, Bratislavská č. 1/a, Bratislava, zastúpená: *ADVOKÁT ZLÁMALOVÁ ZUZANA, s.r.o., Trnavská č. 11, Bratislava*, proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisii**, Dobrovičova č. 8, Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/27/2009 zo dňa 07.07.2009, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/27/2009 zo dňa 07. júla 2009 **potvrdzuje**.

Navrhovateľke náhradu trov konania **nepriznáva**.

Navrhovateľka **je povinná** zaplatiť na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súdny poplatok 66 € do 10 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozhodnutím č. RP/27/2009 zo dňa 07.07.2009 odporkyňa uložila navrhovateľke sankciu – pokutu určenú podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) v spojení s § 67 ods. 5 písm. a/ vo výške 5 000 € za porušenie povinnosti ustanovenej v § 35 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa

21.03.2009 navrhovateľka odvysielala o cca 21.53 hod. politicko-publicistický program „Prezidentské voľby 2009 (volebné štúdio)“, ktorý prerušil zaradením reklamného bloku v čase o cca 22.18 hod.

Proti rozhodnutiu odporkyne podala včas opravný prostriedok navrhovateľka uvádzajúc, že sa domnieva, že odvysielaním uvedeného programu neprišlo k porušeniu § 35 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. Vysielanie programu „Prezidentské voľby“ začalo dňa 21.03.2009 o cca 21.53 hod. programom, ktorý mal charakter politickej publicistiky a bol venovaný voľbám prezidenta Slovenskej republiky s názvom: „*Prezidentské voľby – prvé reakcie*“. Program sa začal úvodnou zvučkou, pokračoval rozhovormi moderátorov Puškárovej a Grendela s hosťami – analytikmi Havlíkom a Leškom. Program bol doplnený dokrútkami z volebných miestností, z volebných centráľ s rozhovormi s prezidentskými kandidátmi a dokrútkou, v ktorej pamätníci spomínajú na bývalých prezidentov. Program skončil o cca 22.16 hod. záverečnou zvučkou a záverečnými titulkami. Nasledoval riadne zaradený reklamný blok v súlade s §§ 33-36 zákona č. 308/2000 Z.z. v časovom rozsahu približne od 22.18 hod. do 22.27 hod.

Od 22.27 hod. vysielateľka odvysielala ďalší program s názvom: „Prezidentské voľby – výsledky“, ktorý venovala rovnako voľbám prezidenta Slovenskej republiky. Program sa začal úvodnou zvučkou, pokračoval rozhovorom moderátorov s hosťami – herečkou Michaelou Čobejovou, fyzikom Vladimírom Bužekom, riaditeľom Baletu Slovenského národného divadla Máriom Radačovským, dirigentom Antonom Popovičom a fotografom Karolom Kállayom. Program bol doplnený dokrútkami o tom ako volili prezidentský kandidáti, krátkymi videami na tému voľby prezidenta s J. Filcom, L. Ekhart, S. Šarköziovou a M. Mítášom. Program končil o 23.50 hod. záverečnou zvučkou a záverečnými titulkami. Nasledoval reklamný blok.

Navrhovateľka dôvodí v opravnom prostriedku tým, že v danom prípade išlo o dve odlišné relácie, ktoré sa líšia najmä výrazným obsahovým zameraním, pokiaľ relácia vysielaná v čase od 21.53 hod. do 22.16 hod bola zameraná výrazne na analýzu volieb a prezentácia sa uskutočňovala prostredníctvom osôb – odborníkov na danú tému, druhá relácia odvysielaná so začiatkom od 22.27 hod. bola orientovaná výrazne zábavne, pretože sa rozhovory na tému volieb orientovali výrazne odľahčene a prostredníctvom hostí.

Navrhovateľka poukázala ďalej na definíciu pojmu program, poukazujúc najmä na zákon č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom, podľa ktorého by mal program predstavovať uzatvorený celok tvorený jednotnou formou, obsahom, štruktúrou ako aj svojou funkciou.

Uviedla, že forma programu môže byť daná najmä moderátormi, jednotným vysielacím zobrazením, rovnakou scénou, priestorovým riešením spravodajského štúdia, jednotlivými zvučkami a predovšetkým spoločným názvom.

Obsah programu charakterizuje najmä scenár, súvislosť a nadväznosť jednotlivých častí programu, celková koncepcia dramaturgie. Funkciu programu možno definovať v závislosti od toho, akému publiku je program určený a čo je dramaturgickým zameraním takéhoto programu. V posudzovanom prípade ide o politicko-publicistické relácie, funkciou a cieľom takéhoto typu programu je objektívne informovať verejnosť o aktuálnych problémoch zo všetkých oblastí politického, verejného a spoločenského života, ktoré sa dotýkajú čo najširšieho okruhu recipientov.

Navrhovateľka uviedla, že relácia „Prezidentské voľby – prvé reakcie“ bola koncipovaná výrazne politicko-publicisticky s dôrazom na presne štatisticky zamerané informácie, bola moderovaná dvoma moderátormi spoločne v štúdiu s výraznými znakmi publicistického charakteru. Dôraz bol obsahovo kladený na analýzu daného stavu – voľby prezidenta – prvé kolo. Analýza bola prezentovaná prostredníctvom odborných vyjadrení pozvaných expertov, odborníkov – analytikov a prostredníctvom dokrútok vo forme zobrazenia reálne prebiehajúcej atmosféry počas volieb a to volebných miestností, z volebných centráľ jednotlivých kandidátov. Relácia bola krátka oproti dĺžke nasledujúcej relácie a to v snahe poskytnúť divákovi prvotné informácie o priebehu volieb spolu s odbornými názormi a prebiehajúcou atmosférou bez akýchkoľvek emócií, bulváru, akékoľvek umeleckej obsahovej nadstavby.

Relácia „Prezidentské voľby – prvé výsledky“ bola výrazne obsahovo odlišná od prvej relácie, keďže jej dominantnú časť tvorili takmer z 2/3 rozhovory s osobnosťami kultúrneho, spoločenského a športového života. Bola doplnená umelecky ladenými dokrútkami. Hostia v štúdiu hodnotili prezidentské voľby a jednotlivých kandidátov z hľadiska svojich názorov, postojov ako občania Slovenskej republiky a zároveň osobností, ktoré sú pre diváka atraktívnymi a ktorých subjektívne názory a pocity sú ináč nedostupné. S hosťami viedol rozhovor na rozdiel od predchádzajúcej relácie len jeden moderátor, rozhovory boli vedené z iného štúdia, ktoré bolo ladené viac komorne a to tak, aby divák nadobudol pocit určitého súkromia až intímnosti vedených rozhovorov. Relácia bola výrazne časovo dlhšia a to v rozsahu až 1 hodiny 23 minút, teda bola viac ako 5-násobne dlhšia ako prvá relácia.

Navrhovateľka uviedla, že vidí zjavné odlišnosti oboch relácií takto: Relácie mali rozličné názvy, bol v nich rozličný počet moderátorov a rozličné obsahové členenie, grafické rozdiely v scéne, odlišné štúdio, odlišné snímanie kamier, rozličná atmosféra programu, rozličný počet hostí, výrazne rozličná dĺžka trvania relácie, ktorá predznamenáva aj odlišnú koncepciu, výber problémov a štruktúrne usporiadanie. Na podklade uvedeného konštatuje, že obidve relácie tvoria samostatné audiovizuálne diela so svojou vlastnou réžiou, scenárom, hudobným ozvučením a celkovým technickým spracovaním diela. Obidve relácie mali v rámci vnútorného systému pridelené rozličné identifikačné čísla, tzv. IČR potrebné pre ich technické a vysielačie zaradenie, pre potreby následnej archivácie. Ako dve samostatné relácie boli prezentované aj prostredníctvom týždenných vysielačích plánov a to prostredníctvom ponúk televíznych programov v rozličných programových denníkoch a týždenníkoch.

Poukazujúc na uvedené, najmä na ustanovenie § 35 ods. 4 citovaného zákona má navrhovateľka za to, že uvedené argumentačné rozlišovacie znaky sú dostatočne signifikantnými, aby charakterizovali predmetné relácie ako samostatné programy. Navrhovateľka sa nestotožňuje s názorom rady a tvrdí, že odvysielaním reklamného bloku medzi reláciami dňa 21.03.2009 neprišlo zámerné k obchádzaniu zákazu ustanoveného v § 35 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z.

S poukazom na uvedené navrhla Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby napadnuté rozhodnutie odporkyne zo dňa 07.07.2009 v celom rozsahu zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

K podanému opravnému prostriedku sa dňa 24.09.2009 písomne vyjadrila odporkyňa tak, že k tvrdeniam navrhovateľky ohľadne názvov predmetných častí programu uvádza, že zo záznamu vysielania programov vyplýva, že názvy: „*Prezidentské voľby – prvé reakcie*“ a „*Prezidentské voľby – prvé výsledky*“ sa ani v jednej časti programu nevyskytovali a to ani vo verbálnej ani vo vizuálnej forme. Zdôraznila, že tak, ako to vyplýva z popisu/prepisu druhej časti programu, ako aj zo záznamu vysielania, druhá časť programu obsahovala niekoľko diskusií s rovnakými analytikmi, v rovnakom štúdiu ako v časti prvej, keď moderátorka Z. Puškárová hovorila s P. Havlíkom a M. Leškom o možných výsledkoch volieb a o predvolebnej kampani, pričom analytici sedeli v rovnakom virtuálnom štúdiu ako v predchádzajúcom programe, teda tak ako pred reklamným brejkom. Vzhľadom na argumenty navrhovateľky o výrazne odlišnom obsahovom zameraní jednotlivých častí programu považuje odporkyňa vynechanie vyššie citovaných skutočností z druhej časti programu za účelové. Podľa odporkyne obsah oboch častí programu tvorili informácie o výsledkoch a priebehu prvého kola prezidentských volieb, ich analýza a zhodnotenie hosťami, ako aj samotnými kandidátmi a nesúhlasí s argumentom navrhovateľky o rozdielnom obsahu jednotlivých častí programu.

Odporkyňa uviedla, že v predmetných komunikátoch nedošlo k žiadnej zmene nosnej témy programu, v oboch prípadoch išlo o tú istú tému, ktorou boli výsledky prvého kola volieb prezidenta Slovenskej republiky a ich zhodnotenie. Preto má za to, že oba komunikáty tvorili z hľadiska obsahu jeden uzatvorený celok. Oba komunikáty boli vysielané z rovnakého volebného štúdia, s rovnakou dvojicou moderátorov. Fakt, že v druhom komunikáte bola odvysielaná diskusia aj s osobnosťami verejného života, z inej miestnosti ako bola miestnosť volebného štúdia, bol výsledkom dramaturgickej skladby programu a faktu, že počas oboch komunikátov sa zábery z volebného štúdia striedali s dokrútkami a živými vstupmi. Uvedené však odporkyňa nepovažuje za skutočnosť, ktorá by bola diferenčným znakom z hľadiska formy, ktorá by odôvodňovala domnienku, že tieto komunikáty netvorili jednotný celok. Odporkyňa uviedla, že z popisu/prepisu programu je zrejmé, že v oboch častiach programu sa rôznym spôsobom striedajú dvaja, avšak tí istí moderátori, pričom programy boli doplnené o dokrútky s rôznymi redaktormi. Z tohto dôvodu považuje argument navrhovateľky ohľadom rôzneho počtu moderátorov za zavádzajúci. Podľa názoru odporkyne obe časti programu tvorili z hľadiska formy, obsahu a funkcie uzatvorený celok, zároveň plnili totožnú funkciu, za ktorú treba považovať informovanie o výsledkoch ako aj o priebehu prvého kola volieb prezidenta Slovenskej republiky, jeho hodnotenia a analýzu. Odporkyňa považuje za nezmyselné tvrdenie

navrhovateľky, že vysielanie týchto častí programu nie je časovo ani vecne späté, keďže boli vysielané jedna za druhou, pričom boli oddelené iba reklamným blokom a z vecného hľadiska obsahujú obe predmetné časti programu informácie o výsledkoch a priebehoch prvého kola prezidentských volieb, ich analýzu a zhodnotenie hosťami ako aj samotnými kandidátmi, pričom obe plnenia tú istú funkciu. Rovnako sa nestotožnila s argumentáciou navrhovateľky, týkajúcu sa pridelenia IČR jednotlivým reláciám, čo považuje ako aj ich prezentovanie v prehľade programov ako samostatné, pričom uvedené podľa odporkyne nie je znakom, ktorý by mohol charakterizovať komunikát ako samostatný program. Na podporu svojich argumentov odporkyňa citovala zo samotného programu – prvej časti: „Prezidentské voľby sledujeme aj naďalej tu, vo volebnom štúdiu televízie Markíza, o malú chvíľu pokračujeme už aj s priebežnými výsledkami a komentármi analytikov“.

Odporkyňa poukázala na záver odôvodnenia rozsudku najvyššieho súdu sp.zn. 5 SŽ 69/2005, podľa ktorého oznámenie moderátora programu, že po prerušení programu reklamou ho diváci opätovnevidia, musel divák vnímať ako potvrdenie, že program bude obsahovo, funkčne a v rovnakej forme pokračovať. Poukazujúc na uvedené odporkyňa sa pridržiava záveru obsiahnutého v napadnutom rozhodnutí, že oba komunikáty tvorili z hľadiska formy, obsahu a funkcie jeden uzatvorený celok a teda tvorili jeden program v zmysle § 3 písm. f/ zákona č. 308/2000 Z.z.

Rada ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona, pričom napadnuté rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb. nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ust. zákona č. 71/1967 Zb. a navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie č. RP/27/2009, ktoré odporkyňa vydala dňa 07.07.2009, potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako vecne príslušný súd podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne v rozsahu a z dôvodov obsiahnutých v opravnom prostriedku a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je potrebné potvrdiť v súlade s § 250q OSP. Senát sa oboznámil s obsahom vyjadrení účastníkov konania, s obsahom pripojeného administratívneho spisu, na pojednávaní vypočul právnych zástupcov účastníkov konania, s obsahom zvukovo-obrazového záznamu posudzovaného programu, z obsahu ktorých zistil nasledovné skutočnosti:

Navrhovateľka dňa 21.03.2009 so začiatkom o 21.53 hod. odvysielala politicko-publicistický program *Prezidentské voľby 2009* (volebné štúdio), ktorý prerušila zaradením reklamného bloku o cca 22.18 hod., následne o cca 22.27 hod. začal program „Prezidentské voľby 2009“. Program zo začiatkom o 22.27 hod. začal rovnakou zvučkou ako program so začiatkom o 21.53 hod., t.j. pohľadom na mapu Strednej Európy – počas tohto záberu prebehlo slovo „Prezidentské“, nasledoval pohľad na slovenské hory, počas záveru prebehlo slovo „voľby“, pohľad na Prezidentský palác, počas záberu nápis „2009“. Na záver sa objavil celý nápis „Prezidentské voľby 2009“ na červenom pozadí a nad ním prezidentská štandarda.

Podrobný prepis programu je obsiahnutý v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odporkyne č. RP/27/2009 zo dňa 07.07.2009. Zvukovo-obrazový záznam bol súčasťou pripojeného administratívneho spisu, s jeho obsahom sa senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky oboznámil.

Medzi účastníkmi konania bol sporný skutkový stav obsiahnutý v napadnutom rozhodnutí, keď navrhovateľka uvádzala, že išlo o dva samostatné programy, označené odlišným názvom, keď prvý program odvysielaný so začiatkom o 21.53 hod. mal byť označený ako „Prezidentské voľby – prvé reakcie“ a druhý program odvysielaný so začiatkom o 22.27 hod. mal byť označený názvom „Prezidentské voľby – výsledky“. Odporkyňa zotrvala na skutkovom stave tak, ako ho zistila v správnom konaní a uviedla ho v preskúvanom rozhodnutí.

Po oboznámení sa s obsahom obrazovo-zvukového záznamu senát najvyššieho súdu konštatuje, že tieto tvrdenia navrhovateľky nie sú pravdivé. Z obrazovo-zvukového záznamu, ktorý bol založený ako súčasť administratívneho spisu odporkyne bolo zistené, že oba programy sa začínali totožnou zvukovou znelkou a s názvom „Prezidentské voľby“ bez dodatkov. Rovnako bolo zistené, že v druhej časti programu boli odvysielané aj rozhovory s politickými analytikmi Havlíkom a Leškom tak, ako aj v prvej časti programu.

Predmetom tohto konania bolo teda posúdiť skutkovú ale aj právnu otázku, či v tomto prípade bola porušená navrhovateľkou povinnosť ustanovená v § 35 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z.

Podľa § 3 písm. f/ zákona č. 308/2000 Z.z. program je dielo, ktorého vysielací čas sa započítava do vysielacieho času pri určení podielu európskych diel vo vysielaní, alebo iná relácia vysielania.

Podľa § 2 ods. 5 zákona č. 220/2007 Z.z. o digitálnom vysielaní, je relácia vysielania zvukový alebo zvukovo-obrazový **komunikát tvoriaci svojim obsahom, formou a funkciou uzatvorený celok, ktorý je základnou zložkou programovej služby.**

Podľa § 35 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. reklama a telenákup sa zaraďujú do vysielania medzi jednotlivé programy.

Podľa § 35 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. vysielanie spravodajského, politicko-publicistického a náboženského programu, programu pre maloletých a bohoslužieb sa nesmie prerušovať zaradením reklamy alebo telenákupu.

Podľa § 64 ods. 1 cit. zákona za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie :

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,

- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 100 000,-- Sk do 5 000 000,-- Sk, ak porušil podmienky na vysielanie reklám a telenákupu.

Podstatou tohto sporu bolo vyriešiť právnu otázku, či odvysielanie politicko-publicistického programu „Prezidentské voľby 2009 (volebné štúdio)“ dňa 21.03.2009 so začiatkom o 21.53 hod a 22.27 hod. tvorili jeden celok alebo viacero relácií, či zo strany navrhovateľky došlo k porušeniu povinnosti upravenej v § 35 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z., predovšetkým, či odôvodnenie rozhodnutia odporkyne obsahuje také dôvody, ktoré preukazujú, že odvysielané programy svojim obsahom, formou a funkciou tvorili uzatvorený celok, alebo či išlo o dva samostatné politicko-publicistické programy. Pokiaľ by mali byť programy „Prezidentské voľby 2009“ odvysielané dňa 21.03.2009 so začiatkom o 21.53 hod. a so začiatkom o cca 22.27 hod. považované za dva samostatné uzavreté celky, mali by byť predovšetkým odlišené samotnou formou, obsahom, štruktúrou ako aj svojou funkciou.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvádza k jednotlivým kritériám komunikátu:

1. *Forma* na odlišenie oboch programov.

Oba programy mali totožný **názov**: *Prezidentské voľby 2009*.

Vizuálne prostredie štúdia. Rozdiel bol zistený vo výzore štúdia, osvetlení, pozadí ako aj v režijnom vedení a v rôznom snímaní kamier, ale len v zanedbateľnom rozsahu, keďže v obidvoch programoch moderovali program dvaja moderátori.

Súd sa nestotožnil s tvrdeniami navrhovateľky, že prvý program so začiatkom o 21.53 hod. bol koncipovaný ako výrazne politicko-publicistická relácia s dôrazom na presné a štatisticky zamerané informácie, keď dôraz bol obsahovo kladený na analýzu daného stavu, prezentovanú prostredníctvom odborných vyjadrení pozvaných expertov, odborníkov – analytikov a prostredníctvom dokrútok vo forme zobrazenia reálne prebiehajúcej atmosféry počas volieb, z volebných miestností, z volebných centráľ jednotlivých kandidátov. Relácia bola výrazne kratšia oproti nasledujúcej relácii a snaha poskytnúť divákovi prvotnú informáciu o priebehu volieb s odbornými názormi a prebiehajúcou atmosférou bez akýchkoľvek emócií, bulváru, akejkolvek umeleckej obsahovej nadstavby, stručne, jasne a zreteľne, s ohľadom na realitu a vo verejnom záujme. Súd sa stotožňuje s argumentáciou navrhovateľky len čiastočne. Je pravdou, že obsahom prvej časti programu bol dialóg s analytikmi Havlíkom a Leškom, ktorý bol doplnený dokrútkami z volebných miestností, z volebných centráľ, s rozhovormi s prezidentskými kandidátmi ako aj dokrútkou, v ktorej pamätníci spomínali na bývalých prezidentov. V druhej časti programu, ktorý bol odvysielaný so začiatkom o 22.27 hod. sa opakovali dialógy s analytikmi Havlíkom a Leškom. Rovnako program bol doplnený dokrútkami, tentoraz ako volili prezidentskí kandidáti. Je pravdou, že tento program sa čiastočne svojim obsahom odlišoval, keď program pokračoval rozhovorom

moderátorov s hosťami: herečkou Michaelou Čobejovou, fyzikom Vladimírom Bužekom, riaditeľom baletu SND Máriom Radačovským, dirigentom Antonom Popovičom a fotografom Karolom Kállayom. Je pravdou aj to, že z obsahu predmetných programov bolo súdom zistené, že v oboch častiach programov boli priame vstupy moderátorov a redaktorov z terénu, boli odvysielané obrazovo-zvukové záznamy.

2. *Obsah*

Posudzované programy neboli odlišené tak, že by jeden z programov informoval len o udalostiach z prezidentských volieb a druhý program by bol len spoločenskou debatou, tvorenou rozhovormi s osobnosťami kultúrneho, spoločenského a športového života, umelecky ladenými dokrútkami ako to prezentovala navrhovateľka v podanom opravnom prostriedku. Je pravdou, že táto časť bola obsahovo odľahčenejšia, ale rovnako dominantnou témou a hlavnou témou programu boli informácie súvisiace s prezidentskými voľbami.

3. *Funkcia*

Súd považuje funkciu oboch odvysielaných programov za totožnú, keďže z hľadiska funkcie posudzované programy tvorili jeden spravodajsko-publicistický program obsahujúci informácie týkajúce sa volieb prezidenta z roku 2009. Z tohto dôvodu považuje súd funkciu oboch programov za totožnú a z hľadiska funkcie podľa názoru senátu tvoria posudzované programy jeden uzatvorený celok.

Na podklade uvedeného dospel senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k záveru, že v tomto prípade navrhovateľka ako vysielateľka televíznej programovej služby porušila ustanovenie § 35 ods. 1 a 4 zákona č.308/2000 Z.z., keď medzi uvedené relácie, ktoré tvorili jeden celok – politicko-publicistický program, zaradila reklamu, čím vysielanie programu prerušila.

Odporkyňa ako orgán verejnej správy, ktorý dohliada na dodržiavanie právnych predpisov spravujúcich vysielanie a retransmisiu a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisie v rozsahu vymedzenom zákonom č. 308/2000 Z.z.. Ak pri plnení tejto povinnosti dôjde k záveru, že konaním monitorovaného subjektu došlo alebo dochádza k porušovaniu zákona, je oprávnená podľa § 64 a nasl. zákona č. 308/2000 Z.z. uložiť sankciu. V tomto prípade odporkyňa uložila navrhovateľke pokutu vo výške 5 000 € v súlade s § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. Vzhľadom k tomu, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, ako aj v súlade s poslaním odporkyne definovaným v § 4 zákona č. 308/2000 Z.z., malo všetky požadované zákonné náležitosti (§ 47 zákona č. 71/1967 Zb.), bolo bez logických nedostatkov, vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že uvedené rozhodnutie odporkyne ako zákonné podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

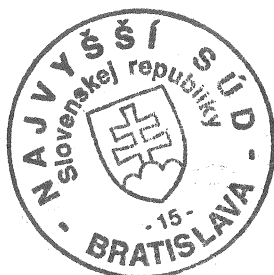
O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP, podľa ktorého náhradu trov konania možno priznať len tomu navrhovateľovi,

ktorý mal vo veci aspoň sčasti úspech. Navrhovateľka v konaní úspech nemala, preto jej súd trovy na náhradu nepriznal.

Súd zároveň rozhodol o povinnosti navrhovateľky zaplatiť súdny poplatok za podaný opravný prostriedok vo výške 66 € podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, a to podľa § 2 ods. 4 veta druhá, z dikcie, ktorého vyplýva, že poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný. Výška poplatku bola určená podľa položky č. 10 písm. c/ Prílohy k zákonu č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 05. novembra 2009

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková *Amh*

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

